

Liepājas un apkārtnes skolu kooperatīvs

Rakstāmlietas

Rokdarbu butnīca
Elfrīdas Jankaitis.
VI. klasē.

Grāmatas

Ligates papīrs

Kad. ter. sice. Kumpang
Malangian
Practica

No. inskripsi nama...
Suntan. kabumi...
Naxa maetajon...

M. L. L.
M. L. L.

Vientuļa sirds

Atstumts, nicināts un mīvēts
Pasauls lejā rīstis es,
Vientuļs eju savu ceļu,
Nav man drauga, draudzenes.

Skumijas nomāc manu sirdi,
Sāpes viņa pušņū lūst;
Nav man šeitān laimes, prieka,
Citasas pār vaigiem plūst.

Nav man mīļas, maigas rokas,
Kas man vaigus glāstītu,
Tad, kad bēdas manu spaida
Nav, kas mani pūcētū.

Vientuļs rīstis, sāpes ciešis,
Nav man mīļas dzimtenes.
Atis as'ras, sirdi skumijas,
Dvēsīti sāpes nesis es.

Un kad nespēju šīs sāpes
Paciest, panest klusībā:
Ceļos krītu Jēzus priekšā,
Viņš lūdzu zemībā:

Viņš dod jaunus spēkus, dūstis,
Manim ceļā tālāk iet,
Palīdz cīnīties uz priekšu,
Uzvaru ka var sasniegt!

Zilēniņu Vln.

Es došos ciniņā.

Man jāsteidzas, nav laika manst,
Lūk, austruos jau diena aust!
Tas esmu saukta ciniņā -
Man apsolīta uzvara.

Ceļš liekas baigs un nesimams,
Bēti vadons man ir uticams:
Vins pazīst ceļa grūtības
Un vedīs mani pie uzvaras.

Gan sātamš iecūstēt man steidz:
Par uzvaru jēl sapnot beidz,
It drūz es tei redzēšu
Un saņjas lauka gulošu!

Ja tūkstošreiz ai' pakristu,
Tas Ferns mani paceltu;
Tas pievērsšos es ticībā,
Caur vīnu būs man uzvara.

Mans vadons mani aicina,
Un priekšu dotis skubina,
Cik laipnis, dievišķigs tā skats,
Bez viņa nekrit man ne mats.

Kaut ceļš caur baigām aizām iet,
Pie vadona es tuos eiet,
Nav valas apmāt lūkoties:
Un Fern' gīlu skatīties.

Lauņpūte.

Labāk uzvarētām tapt,
Nekā meliem sevi glābt.

L. sv.

Es vienuš veltos uzskatīt,
Man neapmierinātū lūkoties,
Tur Betlemē, uz mazo pili,
Tur Bērninā duss, ko devis Dievs.

Tādēļ, ka mēs šo bērnu zinām
Un viņa gaišo mājošli,
Mēs māsie bērniņi ar varām
Viņš mums staigāt priecīgi.

Tam atsvan engļu driesma jauka
Mēs, bērni to ar slavēsim
Lēdi Kristus, bērnu pilnā priekā
Mēs debess vārtos redzēsim.

Debem Tēvs.

Mans Tēvs, kurš valda debēs
Un kura rokai piēdē viss,
Man dienām, naktīm turvi ir
Un katru manu soli šķir.

Viņš mūsu māsā putinim,
Liek zinām atrast barību;
Viņš valda tūkstoš pasaulē
Un tās ar savu spēku mēs

Man mātis no galvas nenokrīt -

Viņš visu mūs iekātnu lūd',

Un lai es slēptos nemiņā,

Viņš sūd' un iktis pārbanda.

Es zinām biju pierakstīts,

Vēl iekām šeitā ierakstīts;

Pirms pasaule bija radīta,

Viņš mani sev jau mīlēja

Mans Tēvs, Tu esi labs un svēts,

Tad dod, ka es tavā ierakstā

eko visa laima sargātos

Un labu darit pilcātos.

Fērus pēdās,
Šaurā celā klintīs spaida,
Tū ērāsīn mānī mācē.
Redzot tēnu ēkāršiem pilnū,
Dzīvām aintām plēdās pēdās,
Dzīvu vārda spožā gūstā,
Krištus pēdās mūdītē sūn -
Neredzā vair klintīs, ērāsīn,
Fanna drosmē mūdīt mānī,
Ģot taisni Fērus pēdās,
Kāris solis rēglis elstē,
Sāpju bēdū, rūpju viētā,
Miers un prieks tū sirdī plūst.
Bēnīgās Fērus pēdās,
Tisvedis man dabēnī,
Kus vairs renes sāpju, bēdū,
Mānū sirdī neipēdās.

J. Smukis.

Vīru dārijus Fērus,
Ja šaurās celā par grūtu vācās
Un ērāsīnān, nēkārām tū sūnā,
Tū ēcī drošī, zinot, jūtāt,
Par priekšm mānīm Fērus sūn.
Ja krūstā par smagu tūmā kēpū,
Tū sūnēt: es pēkāršīm dēn -
Tad sūpīnēs, tā atvīnētēs.
Dāt, Fērus krūstī par sūn,
Ja sācām, parolmā tū loti,
Un grūti nācēs vācēt -
Tad māc. pēc Fērus tūmā drošī,
Vīnš nātīdīs tū vācēt.
Ja tevī bēdē mācēs bēdīs -
Tū jūtēs bēdīs, rāmīs,
Tad sūnī drošā palātībā:
Par mānī Fērus nācīvā!

L. Pārnis.

X Ko nesis rītdiena?

Pasā dabas nedomi
Pūci mit un baidās,
Kādu pilnai vassaram
Būdams pamal staidās

Simtām rozu plaušām
Tārpu grauztas mīka,
Simtām rīdu pilnām
Māves rokās stīva.

Dzīvogs, vai vari pasacīt,
Rīdiena no nesis?
Varbūt nāves vērna jam
Aizvērti teri dāvēs.

Fr. Louls.

Pūci un bēdas.

Piemons arka prozām staidās,
Smūnās vētras dienas gaist.
Debatāles gaisma tēpjas,
Suds no gāma pūcā kait.

Vai gāms ilgi? - nāp, pūci jūm
Mēģains atvāļ šūpū šūrien
Pūcma - bēdas, mūsm, - mūku,
Sēvas, slēptās saites sien.

Pēc Plečģeva.

Ne rētras bēdas.

Ne rētras bēdas mā,
Ne nāms karstuma
Bēd līzā vērninā
Dvēdā jūtama.

Ne kā vētrai sīkai brāist,
Ne kā lēsmāi tranojot,
Mīlētibā sam darba
Lanku rīdi pastādā.

Lipini.

B. F. J. A.

Bran, gan tumsā padelēsi
 Atkal proma no saules stā
 Lietus stājas, atgriezint tuvu
 Saule gaisā vaigā spīd.

Un tumsā meži un sili
 Itā arām album stā
 Un laukos mēģina dīsonu
 Tān rīji album dīdā.

Legādina Sovals.

Nesandē dūn!

Kad dzīves eimā tān pūgti ten spēn
 Kad cerības zvāngsne nobēdījis,
 Kad kārotais mērķis izslūpā tūlī,
 Kad pasāntie darbi nesamājis.

Tad nesandē dūn! Nesāci sūnēt
 Un darba vērōšis pie malas sūnēt
 Bet strādā jo ēarlōn, cerē jo vērōn
 Un mācies vānā na dēlēnā gūnēt.

O. Legād

Labān strādāt masu darlōn
 Goda ealā pūgti gūnēt
 Nēkā sūnēt sūnēt sūnēt
 Un tad sandēt sūnēt sūnēt

Ja tu vien Dievam pateicēsi
 Par vānā prieku istēnēt,
 Tad kēlotes non bēdām, postn
 Tēv laimā tēstām piētrūkt.

Rūķeris.

x x
x

Lai labi darbi nāx no tevis,
Tad laime pati nāks no šivis.

Goethe

x x
x

Visu cilvēks spēj paciest pasaulē,
Tikai ilgās laimes priekā dienas nē.

Goethe

Debess brīdī.

Cik tad jaukus debes brīdus jūtu,
Kad es vēntulībā, klusībā
Savas nopūtas uz augšu sūtu,
Pieglaužos tam Kungam ticībā.

Tad es jūtu pestīšanas prieku,
Tepilēt spēns tad manā drēselī,
Tad es atīstū par gluši niemu
Visu, ko var dāvēt pasaulē.

Tad es īstu drēseli laimi bandu,
Visas drēves rūpes aizmirstu;
Pateicības asaras tad randu —
Saxu: „Jesu turim piedes!”

Secmiers

Lai maigs un cēls,

Lai maigs un cēls
Tavs sargengēls
Tu Edeņes
Tev riedu nes,
Kas smarvā saldo,
Un krāsā balto,
Priekš tavas sirds
Kā simbols mirds.

A
x
k
u
m
a

Lai maigs un cēls
Tavs sargengēls,
Tev līdzās stāj
Un mīli māj,
Un to, kas irto
Un svētš un brīto,
Kas visu sver,
Un mūsdiem dar.

Lai maigs un cēls
Tavs sargengēls
Tev konn sirds,
Kas radīts tiec
Tu samī drīves
Tumnesim
Un debesiņ,
Un debesiņ!

V. PETLERS

Mama ticība.

Kant ar mana ticība
Tikai vāja lieņina,
Kurās kvēls vēl tīkro spīd,
Bet' var izdzist nāten brīd!
Tomēr dantu, kas vēl kvēlo
Dīvo pats neizdzēs, bet žēlo!

Kant ar mana ticība
Tikai niedre ielauzta;
Tīkro pirmā vētra grūt
Un - tai gluži jāsalūst:
Tomēr Dievs no vētras bārgas
Tilvēniņ niedri sargās!

Kant ar mana ticība
Tikai masa sēklina;
Kāja drīz to samīt var,
Griņa putni aprīt ar:
Tomēr Dievs pats visu sanchē
Un var lieku voku andrē! -

Kas ir un kas nav grūti.

Nar grūti sacīt turāšanai
 "Es tevī mīļju".
 Bet līdzjūtīgi - parniegt tam
 Gan maizes humoru.

Nar grūti glaimot turāšanai,
 Jo nepatīsi celt;
 Bet patiesību sacīt tam,
 Kur vajadzīgs, pat nelt.

Nar grūti sevi cildināt
 Un otru nosainot,
 Gan vairāku otru godināt
 Un sevi pasemot.

Dzidrumāks.

Camr dzīvi...

Camr dzīves brīžiem darādiem
 Un priekšu gribu doties,
 Kamt camr asiem dzeloniem,
 Pa elintim rāpajoties...

Man slāpst ar Dievu sastapties,
 Un viņu viņu lītis -
 No pīķu varas atrauties,
 No grēna' atsacīties.

Viens, otrs celā pagunt sāk,
 Kad naidnieks viņu lauzās -
 Kurš tas, kas cīnā pacelt nāms,
 Tūc isā lai dzēsle glāvis?...

Tu tikai viens, kas visu spēj,
 Tas sam' jasm' sirdi lej
 Tēv' tiem, kas slāpst un gaida -
 Tūc nepagurst, bet - smaida...

Vēlēsšanās.

Ak, nā gribas vēja sparnām
Lidot dzidrā plašumā,
Svabads rēlūt no xemes pīšliem,
Dxivot svēto turumā.

7.

A.

Blumbergs.

Bet vēl kājas dzīves lejā
Puteļainus celus min;
Saulis kvēls deg bālā sejā,
Esmu celniens — katris zin.

Prangos — visur skumjas, vaidi,
Daudrus gēva važas spēž;
Gribas palīdzēt vēl tādiem,
Kuri grūtas moras cieš.

Bet cik maz, ak Kungs es varu
To, ko vēlos, izpildīt.
Sūti, Tēvs, man savu Garu,
Lai to spētu padarīt.

Dzintenei.

Atis kalniem man dzintenes celinš dārgs,
Atis kalniem, ko mākonī brien.
Ē ledus vējš pūs tix bārgs, tix bārgs,
Tur saulīte smejas vien.

14.

Reprezentācija.

Mars putniņš pār lejām, pār kalniem dej
Un dziedāclanis gaisā svrien.
Atis aizes jel, marputnīt, dzintenei
Tur saulīte labu dien'...

Skaņu vilņos.

(Dziesm. dz. 98, 4-6)

O. Kogrudis

Kā siltai ziedonvīmai xemi glāstot
Dvēš saltā dabā janna dzīvība,
Tāpat cam dziesmu mīļīgajām skaņām
Plūst skumjā sirdi maīga ieprieca
Ak, tādēļ lausim dziesmu skaņām vilņot
Iz pilnas krūts,
Iz laimes pilnas krūts!
Fa sirdi jūti svētu liesmu,
Tad liec tai pārvēsties par dziesmu,
Kas Radītāju sveic.
Viss beigsies dzīves galā,
Tix Dieva Tēra slava
Vēl skaņēs otrā malā,
Kun visi Vinu teic.

Iz dailā muzikā mīt liela vara:
Tā sirdis silda un gam cilda,
Mūs glesnām jūtām pilda.
Un vēl dandz vairān viņa dara,
Fa vien to lieto Kristus godam
Un sevīs pašus Vinam dodam.
Viss: dziesmas, muzika —
Lai Dievu godina!

x x (Kristāli)
x

eti, pasaule, cik tā mībrīga!
Cik viņā bezgala dandz telpas!
Un tomēr priekš dandzēm tix saspiesta,
Ka tiešām sāk aptrūnt vai elpas. —

x

Dari citiem tirdandz slintu,
Cik tev pašam viņu sanemt tirtu.

x

Labāk tālu mīlētis,
Kerā tuvu naidoties.

Celnieks.

Vasara. Saule spīž karsti. Trūkst vēja.
Šaurajā tenā nāds celnieks rīst;
Febšu gan piekūsis - 'ir tam vēl spēja
Solot uz piekūšu - kaut sviedri ar' list.

Tāču - cik ilgi? Fau nogurt sār nājas,
Koras top slābas, gars nespēnu jūt. —
"Celot vairs nespēju - tālu vēl mājas,
Mēris priekš acīm kā niģlā man rūd..."

Izdūsis baigi šos pēdējos vārdus,
Celnieks izdūrd, ka klusi nāds čūst:
"Dranga, šē tev atnesām angļus jo gārdus.
"Spirdzinies, kamēr sirds krūtīs vēl pūst."

Pavēris acis, tas cilvēkus snata —
Izskaitīt viņus tam liekas par dandz,
Citi iz vācelēm odziņas vrato,
Citi pie cepesiem mieloties sauc.

Vienai ir rocīnā pūķītes snaiestas,
Otram gul trančinā mēdus un piens:
Čārtība, brātība darbā šē laistas —
Tuvšā nav ieradies itin neviens.

Nān pat nāds sārngahis - mālkrūsi rokā
(Izskatās kroplis šis nabaga vīrs) —
Teindams uz celnieku - mīligā jonā:
"Vīns man vislabākais - ūdens it tūrs."

Celniekam spēni no jauna plūst krūtīs,
Vēlās tas labdariem atalgu dot.
"Eji vien vesels - kurp Dievs tevi sūtīs!"
"Atbild šē viņam un - parust tad prot. —

*

Staiģā nu tālāk, ar celnieku, mans dārgais,
Tuvu jau rādās tev dzimtenes vrasts.
Ja tev spaidis vēl listenis bārgais,
Nebūsi tomēr vairs nesaprasts. — —

D. Šķedzins

Brīvais gars.

Varat gan jūs manas rokas
Stiprām saitēm sasaištīt,
Mani pašu - to gan varat
Biesos mūros ieslodzīt.

Tikai manu brīvo garu
Mūžam saistīt nespējāt.
Veracisiet tādu vietu,
Tur lai viņu ieslogāt.

Kamēr mēsā zemes saitēs
Mocās - nomoku vērdzībā;
Viņš - no visām važām svabads -
Lido debess brīvībā.

RAKSTI SMILTĪS.

Kāpēc savā akminis sirdī
Tegravē tu brāļa vainas,
Tur tās ilgi nepārmainās
Lasamas tev katrā brīdī?

Pazemībā noliedzamies,
Teraksti tās visas smiltīs;
Gara vējš kad pāri pūtīs,
Atzīmīstībā viss tad aizies.

Tikai tam, kas piedot mēdz,
Dievs it visus grēkus sedz.

* * * (Kno tāh)

No zemes tu esi nemts,
Ter jātop atkal par zemi;
Kas pa to starpu tev lemts,
To precīgām rokām nemi.

* * *

Sējot.

Almalā ja grandi rūt,
Putni steidz tos uzlasīt.

Tos, ko arminājā sēja,
Visus saule izkalteja.

Ta kāds grands starp ērkškiem līra,
Tas bez saules gaismas mira.

Tikai labā xemē vien
Zelta kūlis plaujot sien.

M. Latons.

Ī Kristus - stipra pils.

Tel klausies patiesību, drangs,
Kaut gan tā rūta izlienas:
Šai dzīvē pārmaiņas viss drūz,
Šeit it nemur nav drošības.
Kas šodien bagāts, ciemīts, liels, -
Var rītā nabags būt un mārš,
No draugiem atstāts, mērāts, smiets,
Kā tāds, kam nepieder nekas.

Rau, plavā pukes krāšņi ried,
Un saules stari skūpstā tās;
Tām riedonvismas dziesmas dzied
Un viss no smarvīgas vilnojas.
Bet tad, kad asi vēji pūš,
Un bārga ziema vlatu jān,
Viss baltā nāves segā tīts -
Tad vairāk skaislo puku nav.

Tu šodien jāmīļo līgsmībā
Ar sārziem vaigiem lepojis;
Tev dzīve itnā xeltās mirdz
Un šniet, na riedons nebeigsies.
Bet rīts no nesis - apslēpts tev, -
Vai priens, bēdas - kas to zin?

Varbūt, ka šajā būdī jau
Priens' teris nāve cirp' tūm?

Tū Kristus vien tā stiprā pils,
Kur briesmās vari patvērties,
Kad nemes laime irst un rūd,
Kad nav tev vairs kur palikties,
Vins' tevī milē nakt' un dien,
Grib' tavai sirdij mieru dot;
Atk' tādēļ, staidries satvērt to, —
Kas zin — tu vari novēlot!

L. T.

Tam vajag tā būt...

Kad dandzeis iz nostas tū grūtas,
Un sāpes kad dvēseli māt;
Kad raudusās laimīgās jūtas
Un palicis smūnīgais prāts, —
Es zīm, tam vajag tā būt,
Lai varētu pilnību gūt...

No eiteim kad pārprasta^(slēs) tiem,
Kad bixeri rūgtu man sniedz, —
To bandīt tad gribu ar prienu,
Kaut gan tas man priecātis liedz, —
Bet tomēr tam vajag tā būt,
Lai mācītos paderīgs klūt...

Kad gadi uz mūžību staidzas,
Un dažiādas pārmainas nāt;
Kad jaunākais xiedonis beidzas,
Un lapinas nobālet sāt, —
Tas stāsta: — Tam vajag tā būt, —
Pēc dusas jān ilgas sirds jūt...

Guna.

Es zinu, kurp eju!

Ne apsmierli, ne ļauni vārdi
Spēs mani atņemt, gūst;
Es zinu kurp es eju,
Es zinu priekš kā man jācies...

Ticklusām šo tekni ejot,
Pret debesīm skatiens man celts,
Un uzskatot lieteja tēlu,
Viss smagums projām top velts.

Aug krūtīs domas tik vienas —
Tapt līdzīgai pilnībā
Tām, kura pēdās es eju,
Kurš mani turp aicina.

Par Vīnu es atdošu visu
Un vīnam vien seroju;
Vīnš mana labānā daļa,
Priekš kā es šē drovoju.

Un tagad, kaut apsmierli, kaimi
No visām pusēm man skan, —
Tas neatnēs no ceļa:
Es zinu, kurp jāiet ir man!

x x
x

Ilgi vai īsi — pienāks tas laiks,
Kad pēdējā stunda tev sitīs;
Vienalga — rozēs vai gumbās, tav vaigā
Par upuri nāvei reiz krītīs

Ar būsīm tad prātīgi cilvēki,
Kas dzīvības dienas tā skaita,
Ka vienmēr droši un precīgi
Var nobeigties šīs zemes gaita.

X Mēs ceļojam..

No Paģātnes valsts mēs ceļojam
 Pam Paģātnes xemes dāri
 Uz nārotnes xemi tālajā,
 Lai būtu tur laimīgi brīvi.

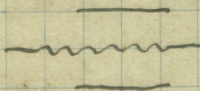
Kā eela biedre mums Indiena,
 Ar xuru mēs kopā ejam,
 Mūs pavada Prieni un ctsaras
 Pa sadrīves valniem un lejām.

Mums xonā ir spienis - Jieiba,
 Uz xura mēs atbals tānīs,
 Un tāle mirdz xvaigzne - Cerība
 Lom xuru mēs nesānbānīs.

Kā eela maise mums - Dieva vārds,
 Kā radonis - Miles tība,
 Un brīnīxņģe spēna avotinā
 Mums - Lūgšanas vānprātība...

Mēs ejam... Tāls, grūts ir mūsu ceļš,
 Ne katrs to labprāt ietu.
 Jan nājas gurst eela putenlos
 Un prasa atdusas vietu...

Bet gaiši mirdz xvaigzne - Cerība,
 Uz vīnu mēs xkatus vežam -
 Mlēt mīgla, rūd rūpes un nogurums,
 Un cēsār mēs spēnī vežam...

Purītes ar riediem baltiem
 Nevainību sludina;
 Tapat jāturas mums staltiem,
 Nevainīgām dzīvībā.

Itkā lietutin's un rasa
 Margā baltō purvīti,
 Arī Dieva vārdi prasā:
 Esiet šķīsti, cilvēki! ...

Rūku
 Jēkabs.

Esī drošs!

Esī drošs, par nāvi nebīsties;
 Jo tev netaisnība pievest spētu,
 Lai tev sauc par laundari vai svētu;
 Savi patiesību, - nestomies.

Pārbandīšanā tas pastāvēs,
 Jo tu svētu pārlicībā eēlis
 Un no tiabā tu sēsi, tas tiks zēlis,
 Plaujot plavēji tev atmirēs.

Ne jau visiem dots ir milzu spēns;
 Dari tik, cik darīt tevīm jādas,
 Nīsti rieglprātīgas dzīves bandas, -
 Laimu, spēnu viņām ziedot - grēns.

Esī drošs un taisnu ceļu ej'
 Līvis eēli visi aizved perēlē,
 Arlie tik pa viņiem laimi meklē,
 Ja tos biedina, tie par to smeļ.

Esī drošs! Fadriņē biedru nar,
 Kas tev grūtā brīdī rosmi sniegtu.
 Mōst ar to! ja nisi laudis nīiegtu,
 Esī drošs - vēl debess valdā stār. - - -

Sirds, kādēļ tu raudi? ...

St. M. Matins.

Sirds, kādēļ tu raudi,
Kam sērojies?!
Jo cilvēkam
Ik katram
Savs būdu listens, jāpārcieš.
Kas jāpārcieš.
Tādēļ jēl nenoskumsties!
Bet rāngies tur uz augšu,
Kur mīt Dievs,
Kas nolieis tev bēdas ciest,
Vins var tās remdēt, gremdēt, Tevi mierināt,
Sirds, tādēļ nenoskumsties!

Artis.

Uz Dievu.

Uz Dievu palaujies tu visās savās bēdās
Tad tevīm vienmēr labi izdosies.
Min Vīnā pēdās vienmēr savas pēdas —
Tad tevīm aizvien palīgs atrāsies.

Artis.

Uz Jēru.

Vērs uz Jēru mitrās acis
Ludziņo tu neieļo;
Jērus tevīm mīlēt sacis
Ja tu vēlies tikai to.

Katram zināms: saules dienas
Tieš pēc ziemas atnākt drīkst.
Sāpes — asaras, kur lietās
Priena puses klusi dīgst.

Tix tas, kas tie!

Lix celojot pasaulē jaunī
Kad lido gar acīm valni un lauri -

Kas izteikt to var!

Kad putniņi dzied, pušķītes dzied,
Un viss pēc noliktas kārtības iet -

Dievs vien to tix dar!

Cibēns top pateicīgs, kad laimīgi jūt,
Ka Debesu Tēvs tam sirdi sūt:
Šeit ilgošanos pēc Tēviņas mūžīgās,
Kui redzēs lietas vissnaistākās. -

"Kā iegūt šo Tēviņu?" dvēsele prasa.

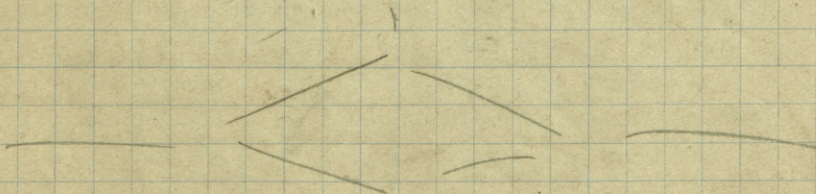
Tēvs tai teic:

"Tix tas, kas tie, no manos rakstos lasa -

Reiz sllani tu sveic!"

- - -

Celotāja Tu esi - tādēļ atnīni to,
Ka svēti raksti tix dvēseli aplaimo!

Nekamies pie darba rokm list,
 Strādāt sava Kunga vīnkalnā,
 Centies, kamēr jaunš - pie krona tikt
 Pirms nā roim xiedus nonoņ salna.

Nebaidies tā Fēra krustu nest,
 Pat ja celš cam Getzemani ietu,
 Zini, na tas tevi grib aizvest
 Tur, kur Fērus sataisa tev vietu.

Turi Fērus dēl par godu ciest
 Ja par to un tevi daži smietos; -
 Goda kronus nemēdz xlēpi svēst -
 Kas gan viņu dēl, tad eimā smietos?

Esrej is tu, na reiz pie lauriem tiec,
 Nelaņj mīkstulibai nomānt sevi -
 Teguris tos - Tam pie kājam liec,
 Kas tin dārgi atpestija tevi.

M. B.

Uz priekšu!

Uz priekšu, tin uz priekšu vien
 Kant irnōņi duras mūsu kājās:
 Jo salds būs miers un atdusa
 Kad cēla galā tirsim mājās.

Uz priekšu, tin uz priekšu vien
 Kant vētra cēlas pret mums bārga:
 Mēs neesam atstāti bez sārga -
 Dievs velis mūsu laivai grint!

Gan ienaidnieku gandr,
 Kas aizravēt mūs trane -
 Vai viņu draudus bīsimies
 Un rokas xlēpi līsim?!
 21

Mē! Tin drīves vilnos cīnoties
 Pie gala mēriņa, tirsim!

Bez kristna cīnima
 Star laime gaidama!

Kad nāc tu pasaulē uz dzīvi
 Nāc ciest un mīlēt tos, kas tevī mīst,
 Un ej par brālēm briesmās brīvi —
 Bet nebaidies, kad nāves sviedri svīst!
 Ja to tu, kaut ar pūlēm, varēsi,
 Tad — — — dzīvosi.

Emīla Dzirņaja.

Daudzi sapņot mār!

Daudzi sapņot mār no paradīzes,
 Kas reiz pār visu pasauli brīstot,
 Tad zemes bēdas izaudisot —
 Laimīgi zemes bērni kļūstot ...

Bet es nedrīkstu sapņiem ticēt,
 Tie viltus meli liekas man
 Un sapņotāju lielam pulkam
 Lai šāda mana dziesma skan:

Vis zemes paradīzes netīs,
 Kur ērāki aug un ērākas liņi;
 Kur brālis brāli ienīst, nokauj,
 Kur asins upes strauji skrien.

Vis zemes paradīzes netīs,
 To stāsta svētās debess mums —
 Tās miljoniem rošās zvanzones
 Un viņu zelta atspīdumus.

Par paradīzi mūsu zeme
 No Dieva netīks laimota:
 Tādēļ, ka Dievība jau vienmēr
 No zemes bērniem zaimota...

Nenoskumsti!

Nenoskumsti, kad sraugi un ienaidnieki mūs vajā
Un lievuli mums šķērslus celā grib līst;
Kas sava: nekad - nekad; - tā cerība ir vāja -
Pie sprauvētā mērkā jums kādreiz jēl tint.
Tāpēc nenoskumsti! ...

Nenoskumsti, bet cīnīsim šo iesāto cīņu,
Ur priekš u. ar drosmi un apņemšanos steigsim;
Lai patīgs ir mums Dievs un ar viņa rīnu
Šos kavēklus mēs kādreiz it droši tad veiksīm ...
Tāpēc nenoskumsti! ...

Nenoskumsti, ja arī šās dzīves celā
Tū bēdas vien un sirdēsti mūs vadītu;
Tas zinām mēs, ko ticībā tū dzīlā
Še slāpējam, Tas ceļu pie Sev rādītu,
Tāpēc nenoskumsti! ...

Artis.

Cerība.

Kad viss man' atstāj berrūpīgi,
Kad tagadne man' laimī līdz,
Tad pieminā man' roku sniedz
Tā pagātnes vēl līdzcietīgi;
Tā neaizdzen nekadā vara.
Dāšs aizritējis laimes rīts
Un sen jau rudis prieka brīds
Man bēdu nakti gaišu dara.

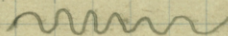
Lūn pavasara putniņš svana
Vēl tad, kad salna pūves sedz
Un vāngulam, kas viņu redz,
Nesē mieri maigās dziesmas svana.

Viņš cerību iz tās sev smēlas
Un tic, ka māsais dziedonis
Mums teic, ka rudis dziedonis
Tā laimī kāpa atkal celās.

Kad dzīves brīžos grūtajos
 Man sirdi bēdas lauž,
 Tad lūdzot augšup lūkojos
 Un lūpas vārdus pauž.

Ir spēks tik laimīgošs un svēts,
 Kas lūgšanas vārdos skan
 Un jāvkums citur nedzirdēts,
 Ko viņas skaņās man'.

No sirds kā nasta noveļas,
 Bēg šaubas tālumā —
 Un tieēt, caudāt patīkas,
 Sirds pukst atvieglota.

Lefis.

Liedonis.

1. Kad kalnos un lejās
 Lūgsmoņas, smeņas —
 Pavasars,
 Lūgst ziediniem maigiem,
 Tūk smaržotiem, svaigiem,
 Klātis zars.

2. Kad ziedona vēsmas
 No saulstāru liesmas
 Sildītas,
 Ar dzīvības malriem,
 Zied, putekļiem smaržiem
 Sildītas

3. Tad sirds mana arī
 Lū saproti, vari —
 Priecājies, —
 Šo laimi patiesi
 Priens tevīs kā viesi
 Devis Dievs.

4. Nāns rudena aukras,
 Nāns puķītes jaunās,
 Nāns negaisi ...
 Kad vējš notrauks ziedus,
 Lū asaru lītas,
 Tad nosūnisi ...

Kur ir laime?

Daudz cilvēku meklē sev laimi,
 Tēt tālumā, svešatnē;
 Bet parasti turšām ronām
 Dzīv pārnān dzimtenē . . .

Daudz mīēsas un dvēseles spēkus
 Tie svešumā izšķieda,
 Kur trūkstums, bēdas un sāpes
 Tos brīesnīgi mocija.

Jā, cerētā laime un prienis
 Brazīlijā nebija:
 Tik trūkstums un bads jō traki
 Kā vērgustos mocija!

Bet ja tiem dzimtenē - darbā
 Būt' patieis svēdrus liet,
 Tiem trūktu ubagu tarba,
 Ar to nu ubagot iet!

Tk katris lai tādēļ, nem vērā,
 Ka tālumā nelūs skriet:
 Ka laime nār zināma mērā
 Ir te, ja svēdrus grib liet

Kur iesim meklēt pērlēs?

Kur iesim meklēt pērlēs
 Un spožus dimantus:
 Vai jūras tumšā drelmē,
 Vai kalnos apraktus?

Kādēļ mums nozgrīnt jūrā
 Un kalnos ierakties?
 Pērlē dimantiem un pērlēm
 Būs sirdi lūkoties . . .

Ja dimanti un pērlēs
 Kam sirdi laistiesies,
 Eļo divības aplaimots
 Tas sevi jūtīsies . . .

J.N.

Mūsu miesa.

Mūsu miesa ir kā laiva,
Kas ved dārgu drēsēli,
Bet kur Svētais Gais nav stūrmans,
Vilni tādu izposti!

Pasaule jau ir kā jūra,
Tranocama plosās tā ...
Vaitam! Kas top vinas varā,
Tādām jāgrimst drilimā!!

A.L.

Lūgšana.

Par grēkiem, Kungs, uzvaru lūdzos no sirds,
Man netik vairs pasaules prieki,
Tad būs manim laime, kas tālumā miedz,
Tad būs manim pareizie prieki!

K.L. Ansadils.

Derētie gani ...

Kur vien gundas kājas speru,
Visur redzu drūmus vaigus! —
Un kur kādas durvis veru
Dzirdu tikai vārdus baigus.

Nava cerības, nedz spara
Laudim, cīnīties dēļ. Gaismas; —
Viss, ko aklībā tie dara
Rada bezgalīgas plaismas!

Kāpēc tā, vai mācītāji nerāda tiem īsto ceļu?
Nē: — To gaismas rādītāji Pēši pillūdz xelta telu ...

Brāli! māsas! nemeclēsīm
Vair's starp laudim mācītāju —
Visas vāžas norratioim —
Urklaustoim Pestitāju! ...

Mēdaru Rudoffs.

Cin dandzeis ...

Cin dandzeis cīnā pagurst sirds,
Pat elpa dandzeis stājās!
Kā perles acis asīras mirdz,
Sirds kāro miera mājas.

Pēc karstas dienas vakars māj',
Pēc cīņas — salda duša.
Līdz saule noiet, nakts iestāj
Un daba paliek klusa.

Mūs darbā vējinš spirdzina;
Un cīnās — Dieva vārdi.
Kā lietūs zemi veldzina,
Tā dzīvelei tie gārdi.

(— — — — —)

Kr. Būtenš.

Mūsu uzdevums.

Šī pasaule ir kārtas lauks,
Kur simtiem ievainoto vaid...
Bet mūsu sirdī balss mums sauc:
Klaus' — tādus garām neaizlaid!

Te viens no asa vārda kārts,
Te otram gods ir nolaupts;
Te trešam laimi ņēmis grēns.
Un dažam šķiet: viss parādēts!

Lai sasienam inkatram vātis —
Kas vaid šīs dzīves celmalā;
Tad sadzīs līdzsīvēnu brīces —
Un vainanas ies mazumā!...

(— — — — —)

Drīvē.

Daudzi drīvē cīnīties,
Daudzi šķērslus lauzt -
Kamēr kādreiz izdosies
Celu mājām sprauzt.

Ah, cik maiga gaita klūs
Stāvs būs ēvai celts,
Pamats ^{mūriem} ~~ceļam~~ neizgūts ...
Fumts būs tīrais celts!

Daudzi drīvē cīnīties,
Arminu daudz velt -
Līdz no reizi izdosies
Laines ēru celts ...

x x
x

Kā bija tad, kad bērns vēl biju,
Kad pavasara vēji pūta,
Kad pirmos xiedus kronī viju,
Ar putniņiem kad balsis mija,
Vai sirds tad juta ko no grūta?!

Kā bija tad, kad svētkaravīrā
No darba lielie nāca mājās -
Svēts miers pār xemi lidinājās
Un man - man līnās itkā drīvē
It visiem, visiem labi klājās?!

Un pats es biju tik nevainīgs
Tik šīstis, tik mīļš, tik pazemīgs!
Tas viss - un iznīcis ...
Ar putna spārnieniem aizrējis ...

Sviedrus liet!

Ter nebūs jaunās sapņos snaužot

Šās pasaulis straumei līdzī striet;

Bet armināino ceļu laužot,

Būs apzinīgi sviedrus liet!

2. un 3. stāvs.

Zaļās korn lapas dzelte, —
 Salnas kostās puķes vīst ...
 Aunstam rudens vējam pūšot —
 Faunais dabas māšnumis šūst ...

Strautiņš netek vairs tik jautri
 Tā, kā citkārt riedonī!
 Bāli paliek kaļie launi:
 Viss, viss nīst kā dilonī! —

Tā drūz atnāks drūves rudens —
 Zudīs jaunības vasara!
 — Sirdi pilda savāds nemiers —
 Viena klusi prāto tā:

Kas būs labus darbus strādāj's,
 Ticību šeit turējis, —
 Tam pēc nāves labi klāsies
 Tur aiz zvairnēm — debesīs! —

Nāv ticības un tāpēc tevīm
 Ar pietūkst gaisma, miers un priens,
 Tu svētīšanu meklē sevīm, —
 Sis trūnums tev to mūžam liegs.
 Tu vaicā: kam sirds izmisas?
 Šī vaina ir: nav ticības!!

Ar, mīlais Tēvs, jēl laimi sūti,
 No debesīm lai vīna nāk:
 To zemes vīnu atīst grūti
 Pat tam, kas Tēvi lūgtāis māk.

Alkohols runā:

Fa gribiet jūs redzēt brīnumus,
Tad nāxat šurp visi, še jums kas būs!
Par savu ilggadējo dar bību
Es pasniegšu jums šādu pārskatu:
Par nabagiem padarū bagātos,
Par "plundruiem" štādniekus centīgos;
Par ģenīem es pārvērsu gudrajos,
Par neliešiem pasaules slavenos;
Par gūsterniem brīvas vīrus,
Par meliem laudis, taisnus, tīrus
Un cēribas pilnā jaunība
Lai mī jūt manā turumā!

Mana vara
Visu dara!
Lam glāzi
Vai vāzis
Vai stopu
Estopu
Par tēlu,
Kam agri - vēlu
Tas lielākais gods
No visiem top dots
Un vēlāk
Nāx turāk
Ik katris
Kassilis,
Un nedzied
Cik vriet:
Ter lai gods
Top vienmēr dots!
Tā stēdzin es vīrus pīnēros
Un iegrūvū elles drīzumos!

Kr. Būtans.

Saki visai brīvu vārdu,
Droši nāju cīņā speri;
Un kad apnārt lodes svilpo,
Dieva palīdzības cēri.

Liesulību prožām meti,
Tīnai īstenību rādi!
Katra nomaldošā sirdī
Dieva vārda sēklu stādi.

Medzenies pēc lielas algas
Ar' ar mazu laimīgs būsi.
Tini: grūtas cīņas galā
Salda miera valstī klūsi.

Pasaules mieriem sāms griezi,
Dari visai Dieva prātu,
Lai es tevī galā redzu
Paradīzē aicinātu.

Nebīsties no ļaunu xainiņu,
Rādi preti ļaunu vaigu.
Mīlestība katru lona -
Launs par labu tiek ar ļaunu.

Algoti tīsi pērļu kroni;
Mirdzēsi kā saules stari...
Lēni, maigu drēsmu drēšot
Lidos ap tev' balti gari...

Tix uz priekšu grūta cīņā -
Ursāntā pret pasauli;
Launie gari, kas vald' gaisā,
Armet pret mums lēģeri.

Fa tie darbojas tix naigi.
Vai tad mēs gan snaudisim?
Nē - jau prožām sen tie ļauni,
Pavēni kad sedējām!

Tagad iesim atklātībā,
Lai no visām pusēm redz
Ka mēs - pilsēta kalna galā,
Kura uzcēruma ir - svēts!

Karogs lai mums angstu gaisā
Mirdz ar šādu uzrakstu:
"Kristus reiz par visiem miera
Visiem nesa dzīvību!"

Druceiņas pēc alfabeta.

Salasijis F. A. Blumbergs.

A Apdomā pirms kautno runā,
Izteikts vārds nav satverams;
Dinreiz domāt, vienreiz runāt
Būtu katram ieteicams.

B Baro suni, iekam vilks nav
Lopu barā iesmāncies;
Darbs, kas darīts istā laikā
Ķedos tev no ķēloties.

D Dari labu, draugs, cīn spēji,
Laiņa ritens ātri srien;
Mīlestības sēklu sēji,
Visur un ikkatru dien'.

E Esi vīrs uz eīņas lauka,
Sirdīgs karstā kautiņā;
Lai ar plosās barga auru
Esi varons uzvarā.

F Fantiem neticēt irgrēnots
Pretim dabas likumam:
Diera Dēls ir miesā nācis,
Tomēr daudri netic tam.

G Grēns ir tas, kas tantas postā,
Visu labu samaitā;
Katra sirds, kas grēna nostā
Itkā pūne novist tā.

J Jammu xemi, jaunu debess
Fērus saviem bērniem dos;
Tiem, kas eīniņā vīrs xemes
Fauņas sirdis iemantos.

K Klausies, draugs, un nenem ļaunā,
Tevēro šo mācību:
Katram jāpiedrīkst no ļauna,
Kas grib iegūt godību.

L Laimēi paral simtiem dodas,
Tomēr nēzin kur to gūt;
Laine tam tik sirdī rodas,
Kas līdz Golgatai spēj nēūt.

M Mācies svētus raustus saprast
Mēklē fajos gudrību;
Mēklējot tur varēs atrast
Dzīvošānu mūžīgu.

N Neticības pūvā klejo
Neskaitāmas dvēseles,
Un pa plato celu dejo
Turp, kur miesas prāts tos nēss.

O Orianna, lai skan slava
Mūsu Fēvam debesīs.
Otra tāda nēkun nava;
Viņš mūs reiz tur ievēdīs.

P Parlausība vienmēr palien
Labāka kā upuris;
Tam, kas Fērus balsij klausis,
Piederēs reiz debesīs.

R Rādiat gaisim, kristīgājie
Tiem, kas tumsā maldas vēl;
Radz, kā limst xem nastas rājie,
Vai par tiem jūms nava xēl?

Smaidi dzīves raudu lejā,
Smaidi pat zem asarām,
Smails lai rotājas tev sejā
Līdz pat mūša vakaram.

Ad. Aona.

Mans uzdevums.

Ticība ir krāsna rota,
Lībēns tā izgrēno;
Kam tā ir no Dieva dota,
Tas nā zvairne spigulā.

Mans uzdevums ir gaismu rādīt
Tiem, kuri maldās tumsībā,
Un tos uz šāmo ceļu vadīt,
Kas maldās ceļā platajā.

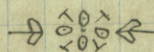
Urti tu savu dzīvi
Jēsus Kristus vadībā,
Viņš par dzīves baigām vietām
Vadīs tevi līdā.

Sniegt pavirtušiem laipnu roku,
Tos apmierināt, augšām celt;
Tiem rādīt Pestītāja vātis,
Kur iepriec un laimi smelt.

Vienaldzības pili mājā
Mari mīlīga rāvisi;
Jemidsināt mistīgājo
Smietas lieli varoni.

Mans uzdevums ir Jēsum strādāt
Līdz pašam dzīves vakaram,
Tā noklidesšām dvēstīm gādāt
Līdz pēdjam pulsa puvstienam.

Citus pelt nav nekāds tirums,
Ar to nevar lepoties
Iaievēro tam šāds lipums:
"Dranga, tev vajag laboties."

Pieturu Fēnab.

Drangam.

Ia tā nu vienreiz tava pārlicība
Par šāmo ceļu iet, —
Tad ej! kaut apskāt tumšā naktī
Un citi zin tik tevi smiet.

Kaut dranga sirdis cieti slēgtas
Un laipna vaiga neatmini sen...
Un tad, kad asi rudenis vēji
Tev bālas lapas sejā dzen. —

Tik nenoskumsti, tālāk ej:
Tas viss ir nēcīgs visu pācēt vāri,
Ja tev cam tumsu, biežiem māxoniem
No augšienes zil pretim gaisas zvairnes stari.

Prang, kā grēnu bangas škelās
 Dzirves jūras tumšās piekrastēs,
 Tavā laivā vilni velas —
 Bēdz, jel bēdz no grēnu pasaules!
 Bēdz iz pasaulis nārēm grēniem,
 Kā iz Zodomas reiz bēdza Lats!
 Saņemies ar visiem spēkiem,
 Kā tie turp vairs negriezās tavš snats!

Bēdz no pasaulīgiem draugiem,
 Kas tev glaimo, liekē, vīnu sniedz,
 Kas tev vil no celēm šauriem
 Turp, kur pasaulnieki trako, xliedz.
 Bēdz! kamēr tev sirds vēl šūsta,
 Tā kā lilje, kura slepus ried,
 Kuras baltie riedi bīstas,
 Putekļi kad viņai virsū lied.

Bēdz! kad tevīm nosarkt vaigi,
 Tā kā debess sarkst, kad saule riet,
 Kad grēns tevi vil, un laigi
 Tev ap tīro, šnīsto dvesli tiek...
 Prang, kā grēnu bangas škelās
 Dzirves jūras tumšās piekrastēs,
 Tavā laivā vilni velas —
 Bēdz, jel bēdz no grēnu pasaules! —

Ja gribi patiesīgi
 Gūt isto svētību,
 Tad centis pastāngi
 Kopt sirdi tieību;
 Un pildi uzticīgi
 To, kas tavš uzdevums. —

Nāc ar Fēru dūzi
Vest mūs godībā
Vedi Sevīm lidzi
Debess jaunumā

Tu no vīdām rūpēm
Būsim svabadi;
Atlūnīti no sāpēm
Sveiki, veseli.

Kaut mēs dūzi nēvītu
Debess dāvokļos
Kur mūs eng'li sveiktu
Zelta mājon'los'.

Fēru, to mēs lūdzam
Vienmēr klusībā:
Kaut Tu dūzi nēvītu
Vest mūs godībā

K. B.

Pagātne.

Velti ir pagātnes šķirista vānu celt
Un skatīt, kā vīna tur dus, —
Velti to puškot un rozēs tai spranst,
Kad vīnas dāvēbas pulkstens jau klus,

Lai vīna dus! Man prātā tumšā seja
Un vīnas pārgabīgais garš,
Kurs mani bēdēja un smēja,
Kad manai drēselei iesānās karš.

Velti ir pagātnes šķirista vānu celt
Un sērot, un vaidēt, un raudāt.
Bet jauni ir — aizmirst it visu
Un censties nārotni labot! —

ici
ad
u
apsi
aisnots.

Ad. Auns.

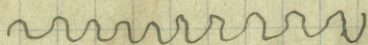
Strādāsim jaunībā!

Kamēr kaist mums roņu vaigi,
Kamēr xiedam jaunībā,
Fāstrādā mums visiem naigi
Fērus Kristus vīnkalnā.

Nu tad strādāsim cir spēsim
Spēsu pilnā jaunībā;
Pātrīsības sēvln sēsīm
Plasā pasaulis tūrnā.

Kamēr zālē sudrab-rasa
Sauls storos vīnlo,
Pestitājs it visiem prasa,
Ka mums vīnam jākalpo.

Liedosim priens Pestitāja
Savus vaigus sātājos,
Vīns mums pūles simtkārtīgi
Svētāimībā atalgoš.

J. Druska.

Pasantīgā drive un nāves stunda.

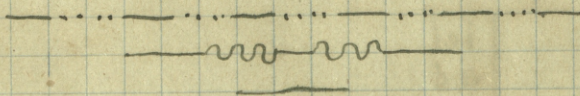
Ir laba drive pasaule,
Tā pasaul's bērni teic:
"Fa tikai zelts ir kabatā,
Tad visur laime sveic.

Nar vajadzīgs mums lūgšanas,
Nar vajadzīgs debess priens.
Pā malās visas nopūtas,
Mums goda šeit par lieku!"

Pā launiem, nā ar pilsētā
Mums visur labi klājas;
Un katrā ballē, viesībā
Mūs uņem tā nā mājās.

Bet drivevojot tie nemana,
Ka nāves stunda drīsi
Var tuvaties un aicina.
Un jaunu drivei līdzri ...

Tad nelūdzēs vairs pasaule,
Ke pasaul's nienu lietas,
Bet jāriet būs ar bailību
Pe - Dieva soda vietas. - - -

Laires spoks.

Zindot maldu
 Pēlks sancam,
 Vēlās laimei
 Manā, traucam.
 Savdāmi to
 Cūkst, loti
 Laires mēs
 Aplamoti,
 Laimi, laimi
 Pēkā keram -
 Kāigi jān
 Pēc kāš trejam,
 Bet - te laime
 Sitas sāms
 Un mēs satve=
 am tin māms. -

Sirds-tā tunša
 Kāda bija,
 Tin pār vaigiem
 Atīras lija.
 Laires spoks to
 Apsildāja,
 Sirdstūnšūnu
 Apsildāja. -
 Prieki, niēni
 Pasauls priēki -
 Tiem tin sirdis
 Apsvēt vara.
 Tie-tin isti
 Priēki, šķēsti,
 Kas mums sirdis
 Jannas dara.

1. Legzdinš.

Albumā.

Netici inkratam vārdam,
 Ko tev "mūstas mēles" pauž;
 Šodien tie nā draugi liekas,
 Ritā tavu laimi skauž.

Nemenlā sev draives priēkus
 Tur, kur landis bandās slēst;
 Pasaulē gāj draudz no sola,
 Bet kas viņai ticēt drēst?

Nedzemies pēc slavas kronēm:
 Gods un mantu baudēs nūst
 Cihēns - zeltā fēpies - sēro,
 Kādēļ? - Viņš pēc laimes trūst.

Istu laimi tas vien banda -
 Sakdu miera sirdē jūt,
 Kas dus labā Gana rokās -
 Vēlās no tā svētīts slūt.

Nekavē mit viņa pēdās,
 Fēbšu ceļš starp ērnškiem iet:
 Labāk simtārt sriedrus slaucit
 Venā vienreiz postā skriet.

Grūtumi, kas celā rodas,
 Lāi tev šķietas tīrais niēns -
 Linot, nādu lielū algu,
 Sariem landim Fērus sniegs. -

F. Valdmans.

Dari labu!

Nemitoši labu dari,
Tas tavs drīves uztverums,
Vai tas brālis, draugs vai arī
Tevaidiņš, kas uztur mums.

Labu dari, labu dari,
Neliņo uz atmiņu;
Maz to šeitān pamānt vari,
Drīzān gūsi apsmieclu.

Tu, kur ligsmo angli dari,
Taps pēc darbiem alga mums.
Šeitān tikai labu dari,
Tas tavs drīves uztverums.

A. Elberts.

Vakarā.

Ēm gvaigžinotās debes mu zeme,
Kā rādās, ar miedziņu durš.
Ar miglainu deķi tā sedzas
Un gaisā ir tū brīnišķi klus.

Lai klusums gan vispāri valda,
Mān lietas, sirds tomēr ko jūt -
Tā debesīm mīlīgas snāgas
Dīvs cietošām sirdīm nu sūt'.

Sirds, jūdama debesu laimi,
Ar prieku pat lūgties maz spēj,
Tā tikai nu arām lāzes
Un zemi vēl klusībā sēj.

Drīz aizies šīs rīdzošās dienas,
Kā pūce tad laime mums plauks, -
Kad Jēzus mūs debesīm mājas
Tā paranes nācības sauks.

Anecdotes dzegā.

Tal sacēt, kas jūns tur par prieku
ēd alkoholu draudzētis,
La lirtamāno ienaidnienu,
Kā tas no ārstiem pierādīts?"

Dienā māca mīlēt ienaidnienu,"
Tāmu gudra atbilde vēl bij.
"Tas tīra. Tomēr nestāv navstāts,
Kā ienaidnienu jāapriņ."

Fr. Freidenfelds.

KUR IR LAIME?

Fr. Freidenfelds.

Ēd šūpula līda nāpam
It visi mēklē vinnu:
Pie laimes daudzādīgos veidos
Izmētas sajūt dzimn.

Viens sapņo palikt laimīgs,
Kad tas būš bagāts slavis.
Un otrs vinnu pravieši,
Kad tas būš slavē gūvis.

Darš teicas laimīgs esot
Pie pilnes glāses šivā;
Cits - nevaldāmās bandās,
Tus mīlestība šivā.

Nav laimes tam, kas mīl
Vislabāko no šivām,
Un vinnu vinnu spūri,
Kā nevaldīgam Dievam.

Man šķiet, kā istā laime
Ja nodarba tās darbā,
Kaut arī algas neta,
Tās būtu tiesa sārba.

Tāds laimīgs, kas prot mīlēt,
Kaut to vai nūstā sirtu,
So patiesību saprot tas,
Kas mācījies ir ķeistu.

J. Birzenieks.

Nost ar rūpēm.

Gaisa rūpes, slihta bēdas,
Sirds tās jānūtri dzied.
Tēvs dzīvo, Viņa pēdās
Redzams ceļš, kur iet.

Ko! - vai rūpēm došu vaļu
Sirdi mieru graust?
Nē! Pie Tēvs gūvu daļu,
Nu man gaismā aust.

Ķebīstos, - ja trūkums spaida -
Itkā kvībulīts.
Tū uz mani Tēvs gaida,
Eju Viņam līdz.

Dievgan sīnu, Dievs ir bagāts.
Līdz no tā, mans gars,
Tad par bērnu dievgan gādāts,
Tēvs ja miljonars.

Kopju bērniņu dzīvi;
Dievs - tas rūpējas.
Sirds tam nūsticās tās bērni,
Tie un lūgsmojas.

Ar mana loga gando vēji
Un sniegu dzēnā putenis,
Mas putniņš sprien, viņš staidās spēji,
Kur būtu rodams pavēnis.

Bet istabīnā saules stari
Pa logu iespīd mīlīgi,
Te puris plaukst kā pavasari,
Tā rīdēdos raisās puņpuri.

Ar mani gando dzīves vēji,
Bet dzīvē? Kāds miers tur duss!
Jo Dieva rīclastības stari
Man sūta sopus glāstienus.

Liemā.

Visapkārt bargā ziema mit,
Sniegs smagām pārslām lejup krit,
Kāds brīdīam ievaidas kā miris kāds,
Kā nāves jānma māc.
Tā priemigušos priemus tētis
Kāds garasitis karšis lec.
Un noņemusi rīlote
Cīkst kārbā bīrīte.
Viss dabā šķīst kā vīnīš,
Man arī sirds kā līnīš kambīš.
Kā tītos spānos pacelties,
Kā tālo paradīzi aīslāsties!
Kur mani nespiestu vairs dzīves sloģis,
Jo mīšam rīd tur dzīvēš voss,
Prom plašā, bergalīgā dīdīnīš,
Kur bīvi elpo slimā vīš!
Pār sauli, vaīgenēm paceloties
Tāp aīnīst, kas vīš voss gīts.

Jēzus tuvumā.

Ar, kaut manim vārdi būtu,
Tīktīkt, kādu laimi bandu
Jēzus tuvumā!
Lielu priemu sirdī jūtu,
Tas nekas, ka daīreīš randu
Šeitān svišumā,
Šeitān priemi, bēdas mainās,
Daudreīš pietīvīst gara spēni
Līnā gūtājā;
Daudreīš jācieš lielas vainas,
Mācas vīrsū sātans + grēvi -
Šeit nav tēvija.
Bet nekas, ka daīreīš randu, -
Arī bēdās priemus bandu
Jēzus tuvumā.

Dzied slavas dziesmu mana dvēse,
 Dus norimuse mana sirds;
 Cūkst lūpas klusu pateicību,
 Un acis spoža as'ra mirks.

Krāts mana elpo klusi, klusi,
 Līnā pēc vētras rāļais meš;
 Viss smaida, viss nu rāļo atkal,
 Viss mīļš, kas bijā tālš un sveš.

Pār tāliem kalniem rīzmo saule,
 Smiet, esmu atkal dzimtene ...
 Ai, gribu slavas dziesmu dziedāt,
 Kā teri mīlu, cilvēce ...

A. Meters.

Kad krēslā ir zeme ...

Kad krēslā ir zeme, un dabu
 Sedz miera plīvuris liegs,
 Ne vāra acis tad aizlēgt
 Spēj saldās snandās miegs ...

No dažā acīm dardz karstas
 Asaras list,
 Jo mieru, priemu un laimi
 Tas neparist ...

Dažs dienā pat svētomas lietās
 Tin joko un smej,
 Bet nanti
 Par pagahvi asaras lej ...

Un citais, kas dienā to kungu
 Bij aishiedsis,
 Tas nanti nā Pēteris genši
 Paud izmisis ...

Kad krēslā ir zeme un da
 Sedz miera plīvuris lie
 Ne vāra acis tad aizlēgt
 Spēj saldās snandās
 miegs ...

Man negribas dzīvē tin fantazēt...

Man negribas dzīvē tin fantazēt,
Bet dzīvot patiesu dzīvi;
Kotien, jūtu un domāju
To izteikt vāji un brīvi...

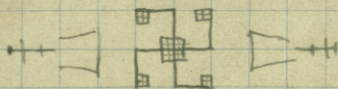
Man negribas dzīvi parādīt,
Kas turšā bez ideāliem;
Ne arī tin jūtās to apdziedāt
Par cēliem un tāliem...

Tin patiesā dzīvē un darbībā
Sēr laimi un mērķi līnšū;
Un dzīvi priens seris nedzīvojot
Pie viņiem tinšū.

Man negribās dzīvē tin fantazēt
To patiesu manim gribās -
Un sprauštajiem mērķiem apsolos
Līdz galam irtieības.

Šurp sāpes un eīnas vētrāmās!
Man nebiedē jūru vara,
Fo dienas, eīnā parādītās,
Tin vareivi stiprānu dara.

Ho tien, jūtu un domāju,
Fo irtiešū vāji un brīvi;
Un darbus idejām pierienojot
Es dzīvošū patiesū dzīvi...

Ku atkal tālāk soli vien
 Caur Diena grību lemts man iet.
 Vēl apslēpts man, nāds būs šis solis
 Vai nānsies smiet, jeb as'ras liet.

Bet kādēļ man to meklēt, pētīt;
 Ja Diens ar mani, viss būs labs
 Vai prieni, bēdas, saules dienas
 Viss man par labu pasniegts taps.

Dzīves ceļš.

1. No jaunības stacijas braucot
 Ceļš rādās ar rozēm mums klāts;
 Pā šanu pat pašānle liekas —
 "Uz priekšu!" sauc jūtas un jūtas.

2. Bet tālāri vilcienam sūrejoj,
 Driš turvojās "Nedienu tilts",
 Un otrpus tam pilsēta "Klīzma",
 Kas līvēta tiešām uz smilts.

3. Kad braucam pa "Asaru leju",
 Gan "Cerību kalns" pretī smaid',
 Bet tiklīdz no tunelim cauri —
 Mūs "Vilšanās" piestātne gaid'.

4. Dažs grūtn, dažs salauztu sirdi
 No turienes tālāri brauc,
 Un tikai ievs "Nespēna gravas"
 Maz minūtes pieturēt lauts.

5. Vēl atliek tik divas, trīs jūdzes —
 Un vilciens sār pamazām stāt, —
 Tiev sagriežas ritenu klūdzes,
 Jo "Atpūtas stacija" klāt.

6. Še dzelzceļu staciju centris,
Te celņiem nōmesties lemts;
Tien lūgšanas, asaras, gaudi,
Kā pēdējais nodonlis nūmts.

Bāra bērnam.

V.
ROZKLIŅTS

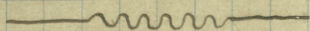
Ja drauga tev nava neviena,
Neviena, kas justu tev līdz;
Ar sāpēm, kad gausi lien diena,
Kā mūžība liekas ik brīd's;

Ja nespēnā pārlūp tev nājas
Pret aciniem - tumša kad nants;
Ja liekas, kad tālu vēl mājas,
Ka svešumā kaps' tev klūs rants;

Tad atminies Dienu, kas mīlē,
Par tei kas rūpējās vēl,
Tam sirds ir visdziļākā dziļe,
Kur mūžīgā mīlā viss vēl.

Tur saulainās debesu tālēs,
Kur mūžīgu ziedoni svin,
Kur nepazīst ledainās gāles,
Kur tavu vārdu ar min.

Tur izbeidzas rūpes un darbi,
Tur visi ar garlēm iet,
Tur neapstāj vāji vairs svarbi,
Tur mūžīgais ziedons tev zied.

Kad apskatās, ir jābūnas,
Kas viss pa jorām notiekas!

Pa jorām daži glāzi trez,
Sev nelaimi un postu dzēz;

Pa jorām iesān strīdu, blauri;
Viens otram ar' pa ausi krāuri;

Pa jorām dandri jāntri dež,
Un dzīvo Dievu xaino, smež;

Pa jorām baznīcā dārs iet,
Tur klausās, lūdz un dziesmas dzied

Kad joros drīve nobeigsies,
Kur tad, mans draugs tu, atrasis?

Pa jorām, - vai nu elle gaida
Jeb debess laime preti smaida. -

Lai jorūs reiz pie malassvītiem
Un kaut ein nopietnāni spriežam

ATBALSS.

Tie smejas.

Stāsti laudēm par dievišķo vārdu,
Ka valda viņš par sātamu bārdu,
Ka iņūtis cilvēkam dzīvīgu gārdu -
Tie smejas...

Stāsti tiem par grēcīgām baudām,
Kurās mīem un piēm pasaudam;
Stāsti par bārim, atraitim raudām -
Tie smejas...

Stāsti tiem par sadzīves karu,
Par xeltu, sudrabu jeb par varu,
Par īst dzīvi, mūžību gārdu -
Tie smejas...

Stāsti tiem par elles briesmām,
Par dedzināšanām apvīnas liesmām,
Un par nāvēsotām vāimām dziesmām -
Tie smejas...

Stāsti tiem par debesu mājām,
Kur būs atspīgsānas vājam,
Krištus pēdās staigātājam -
Tie smejas...

Stāsti tiem par goda kroņiem,
Kas tiks snāgti milonim
No itvisiem pasaulis coniem -
Tie smejas...

Kas smējās, gul uz nāves cisām,
Ar drebešānu un ar trīsām
Atgriez' muguru it visām -
Un raud...

Par saviem pavedējiem sūdzas,
Pēc gēnu piedošanas lūdzas -
Un raud...

Tiem cerība jau marinājas,
Un elpot viņu krūtīs stājas -
Tie raud...

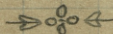

Ad. Auna.

Ej droši!

Ej droši, kaut ar valguš
Kaut celā šamajā,
Un līdz cilvēni tevī
Eneņ paš un nicina ...

Ej droši, neizbistis,
Kaut tevīm draudi grēsi;
Ej droši, tevīs sargās
Pars Sargengēla spēns! ...

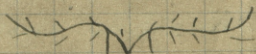

Ad. Auns.

Es ilgojos...

Es ilgojos pēc savas Tērijas,
Tur valda svētlaine,
Kur debess pulns ar drosmām
Jehovā noslavē. — ^{brīnīgām}
Tur dandri baltās drēbes staigā
Un debess mīns tiem atspīd vaigā,
Turp vēlos rīst! —

Es ilgojos pēc savas Tērijas,
Kam netis svešumā ...
E jācīnās; pret grēka, sātana
Ir jābūt nomoda;
Bet Tērijā mīns, laime valda,
Tur dzīve ligsuma ir un salda —
Turp vēlos rīst! —

K. Lapupuke.

Ko jūs darat?! ...

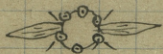
Par velti, par velti jūs travaļat!
E par velti jūs līskājat, liekat!
Tūs mani tā brīdī rāvējat,
Bet pašī sev, bez nā to nomārat —
Kā karli cilpu sienat, —

Jums nepatīs tas, ko runāju:
"Ka laivs reiz no miega mōsties! ..."
"Ka grēns, ar nājam mīt svētumu."
"Klervēn vārdos, bet - darbos koft tikumu"
"Un - laivs pie darba posties".

Tad klausat, ko es jums sacīšu:
Tūs mīsu tin nonāvēt varat!
Un tāpēc no jums es nebistos:
Gars palīns drūns, par to nēsāmbos
Un nesāms: — "Ko jūs darat?!"

Tas lielus darbus sār,
Lai caur to slavānān,
Tas vēlāk atrīsies,
Ka ļoti pievilis

Tas dara darbinu
Ar sirds pārmēru,
Tas ļoti pārsteigts klūs,
Kad goda kroni gūs.

Fr. Jansons.

Mīlestības augstā dziesma.

Āh mīlestība, glerna, maiga
Kā pērle dārgākā, kas mirdz;
Tu staro Debess-tēva vaigā,
Tu nāc iz viņa mīlās sirds.

No debess tēviņas tu nāci,
Kā Dieva augstais vēstnesis,
Un tie, kur piemājo tu sāci,
Tān jūtas itkā debesis.

Tie pieder Dievam, Viņu mīlē,
Tā vārdu svētā priekā min,
Un dzied visdrīfā mornā dzīlē:
„Dievs - mīlestība!” To tie zin.

Tān ticība caur zemes drīvi,
Caur nāves vārtiem vada mūs,
Bet kad no zemes būsīm bevi,
Tad ticība ar projām būs.

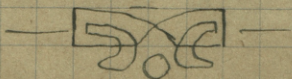
Tad Pestītāja mīlo seju
Mēs vaigu vaigā redzēsim;
Kā pēdās caur šo raudu lēju
Mēs sekojam uz debesīm.

No cerības līdz debess telpām
Vēl pavadīti tīcēsim mēs,
Kur gals būs cerīb's sapņu elpam
Kur senot tā vairs neiespēs.

To tur, kur kristālijā laistās
Kur svētie dzied un gavilē,
Tur grūtas cerības nost mestas
Tur itneviens vairs necerē.

Bet mīlestība maigi, koši
Visskaistākajā gresnūmā
Tet gavilējot līgsmi, droši
Caur pērļu vārtiem pilsētā.

Un pavadīta priekā dziesmām
Tā lido tur, kur kronis mirdz;
Pēc pārbaudītām dzīves brīsmām
Tā slīgst pie Tēvus mīlās sirds.

Tādas sirds no senāro,
 Pārsēdā man, dod man to...
 eļļu tad, pietrū pārbandi,
 šķērsi - tad nedari.

Ties kas rādās svaists un nošs,
 Pārtam tīrsams - kasnošs,
 Lūno acīm verīgām,
 Lēti nerūtīcies tāmi.

"Kameras darit ar,
 Tā kā tā eiti dar,
 Tā kā tāpēc dara to?
 Tā kā tāpēc jāpārlo...

Vārdiem, šķērsi apvērtem
 Šai van atbildēt par tiem,
 Vārdiem: zināt, marām teikt,
 Katā sērt un laimā beigt.

Starķita Starķis

Tā kā šeitā darit tā,
 Tā kā māca apzina,
 Tā kā tad palīdzēs ar Dievu,
 Tā kā dzīvē labi ies.

xxx

Taj tad marām Dievs mūs mīlē,
 Mēstundās kad mūsu dzīvē -
 - - - - -
 eļē - Vīns mīlē katrā laimā;
 Mūsu māstīties traukā
 Aptimst Dieva mīlēba
 Jā, kā tā nav redzama.

ALTHANO
 ANSIS

Alkohols unā 30
 Albumā 37
 Anendotes draiā 39
 Aiz mana loga g. v. 41
 Brīvais gars 13
 Bēdz 34
 Bāna bērnam 45

Caurs dzīvi 9
 Celiniens 12
 Cerība 23
 Cix daudzeis 27

Debesu ēteris 3
 Debess brīvi 7
 Dzintenei 10
 Daudzi sapnot mān 22
 Derētie gani 26
 Druscinas, pēc alfabeta 32
 Drangam 33
 Dari labu 38
 Dzīves celš 44
 Dzīvē 28

Es došos cīņā 2
 Es zinu, kurp eju 16
 Esiet šūsti 18
 Esi, drošs 18
 Ej droši 47
 Es ilgojos 47

Fērus pēdās 4
 Fa tu nāc 22
 Fērus tušumā 41
 Fannā gadā 44

Skanni vilnos 11
 Sējot 14
 Sirds, kādēļ tu raudē 19
 Sviedrus liet 28
 Strādā 31
 Strādāsim jaunībā 36
 Slavas dziesma 42

Ko nesis rītdiena 5
 Kas ir un kas gūti 9
 Kristus stiprā pils 14
 Kur ir laime 25
 Kur iesim meklēt pēdes 25
 Kur ir laime 39
 Kad mēslā ir seme 42
 Ko jūs darāt 47

Lai maigs un cēls 8
 Lūgšana 24
 Lūgšana 26
 Lūgšana 29
 Lūgšana 35
 Laina mērs 50
 Laines spons 34

Mana ticība 8
 Mēs ceļojam 17
 Mūsu miesa 26
 Mūsu uzdevums 27
 Mans uzdevums 33
 Man negribas dzīvē tik fantazēt 43
 Mīlestības angstā dziesma 48
 Maz ko varam 51

Ne vētras brārienā 5
 Nerandē dūšu 6
 Nenauņies 21
 Nenoskumoti 23
 Nost ar rūpēm 40
 Otrādi 4 8

Prieni un bēdas 5
 Pēc liltus 6
 Pagātne 35
 Pasaul. dzīve un nāves st. 36
 Pā jokam 46
 Padoms 49
 Pasaulē dzīvojot 51

Paksti smiltis 13
 Rudens 29

Tam vajag tā būt	15
Tik tas, kas tie	20
Tie smejas	46

Uz Dievu	19
----------	----

Uz Jēzu	19
---------	----

Uz priekšu	21
------------	----

Uz priekšu	31
------------	----

Vientuļa sirds	1
----------------	---

Visu danījis Jēzus	4
--------------------	---

Vēlēšanā	10
----------	----

Vanarā	38
--------	----

Vecā gaļa pēdējais brīdis	50
---------------------------	----

Ziemsvētkos	3
-------------	---

Ziedonis	24
----------	----

Ziemā	41
-------	----

